

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Theologio Scholastico. 54.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

causa obeuntur, Nam mos sæpè in legem transit. Quædam autè abstinentia est, quæ ex odio atque vitioso affectu ortum trahit. Quædam rursùm est, quæ ad maiorum ac sublimiorum virtutum studium atque exercitationem contingit. Si postremam hanc sequeris, reprehensione caret ieiunium. Si autem execrandæ Manichæi ac Marcionis partis es, nemo ex nostro grege cibum tecum sumet: utpotè qui Christi legem corrupas, ac bona tanquam mala despicias & asperneris.

Theodulo. 53.

Amos. 2. Nudus fugiet in illa die, ait Propheta. Quibus quidem in verbis, si cum sensum spectes, qui prima fronte se offert, ea, quæ in Domini passione contigerunt, prospicit, eumque, qui nudus profugit, significat, *Mar. 14.* hoc est qui sindone coopertus ad nudum, carnificum Domini sæuitiam, relicta ipsis sindone, effugit. Si autem abditum & abstrusum sensum consideres, eum designat, qui tenuis, & à superuacaneorum rerum studio & cupiditate alienus, ac sarcinarum corporis expers est, nec quicquam habet, quod ei, quominus hinc ascendat, impedimento sit: verùm leuis & expeditus à rerum mortalium face abscedit, atque ad eam vitam, quæ ab interitu remota est, quasi additis alis euolat.

Theologio Scholastico. 54.

Deorum mater. Quæris ex me, quidnam amplius, aut quidnam alienum à nostra religione sentiant variis erroribus laborantes, ac multorum deorum cultores Gentes, quod Deorum matrem scriptis suis statuât, cum nos quoque Dei matrem credamus. Audi ergo breuiter, quæ te sincero animo intelligere cupio. Gentiles Deorum suorum, & quidem summorum, matrem eiusmodi agnouerunt, quæ ex libidine ac nefandis affectibus & conceperit, & pepererit; quæque, vt huiusmodi Deorum mater, nullum lasciuia genus, aut ignorauerit, aut præter-

ιδὴ γὰρ νόμος πολλάκις ὡς ἐξ ἑδδοται ἔθος. ἢ δὲ καὶ μῦθος συμβαίνει καὶ πάθος. ἢ δ' αὖ πάλιν ἑτέροις πρὸς τὴν γυμνασίαν τῆς μείζονος καὶ τορθημάτων εἰ ταύτης εἰ τῆς ὑστάτης, ἀκατηγόρητος ἡ νηστεία. εἰ δὲ τῆς ἐδελυκτῆς Μανιχαῖς καὶ Μαρκιανὸς τυγαίεις μελίδος, εἰ δὲ εἰς σοὶ τῆς ἡμετέρας συστήσεται μάθρας, ὡς τὸν χριστοῦ ἀγαφθεύροντι νόμον, ἢ ὡς κακὰ τὰ χρυστὰ παρορῶντι.

Θεοδύλα. 53.

Ο γυμνὸς φεῖζεται ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, φησὶν ὁ ἀσφρήκτις ἀσφράκτις ἰδὴ τὰ ἐν τῷ πάθει τῷ κρείς συμβάντα ἀσφρακτῶν, καὶ τὸν γυμνὸν πεφωγῶτα διπλῶν, ὅς σινδὼνα ἀεὶ βεβλημῆδος, ὅτι γυμνῆς, τὴν πεῖραν τῆς κυριοκτονῶν ἀπέφυγε, κατὰ λιπῶν αἰποῖς τὴν σινδῶνα. ἢ δὲ κεκρυμμένη τῆτε καὶ ὡς κεκαλυμμένη ἀφροῖα, σημαίνει τὸν ἰσχνὸν καὶ ἀπερίττον, καὶ τῆς βαρῶν τῆς σαρκὸς ἀμύτορον, μηδὲν κώλυμα πρὸς τὴν ἐν τῷ εὐαγγέλιῳ ἀπάσιν ἔχοντα κέρον δὲ καὶ εὐαπάλλακτον τῆς ὀνητῆς ἀναχρῶν ἰλύος, καὶ πρὸς τὴν ἀφρακτον ζῶν, πηλὸν ἀπατῆσται.

Θεολογία χολατικῆ. 54.

Τί πῶσιον ἢ ἀλλόθιον τῆς ἡμετέρας ἔφης θρησκείας δεξάζουσιν οἱ πολυπλατεῖς καὶ πολυθεοὶ Ἕλληνες, μητέρας θεῶν ἀναγράφουσι, ὅποτε καὶ ἡμεῖς θεὸς μητέρας πιστεύομεν. ἀλλὰ τοῖσι συντόμως, ἀ καὶ μαθεῖν σε θελῶ γνησίως Ἕλληνες ἰδὴ τὴν θεῶν αὐτῆς καὶ ὑπάτων μητέρας, ἐξ ἀκολασίας καὶ ἀρρήτων παθῶν, καὶ συνελιφύαν καὶ τετοκῆσαν ἐγγνώσειαν, εἰδὲν ὅτι λαγνείας εἶδος ἢ ἀγνοήσασαν, ἢ ἀπρακτον κατὰ λιπῶσαν, ἀπε τοιοῦταν μητέρας. ἢ δὲ ἡμεῖς τῆς σαρκωθέντος θεῦ.

γὰρ ἡμεῖς γεννηθῆναι ὁμολογοῦμεν μη-
 τέρα, μονογενῆ καὶ μονότροπον σύλ-
 ληψιν δεξαμένην πᾶσαι τῆς ἀνθρώ-
 πων αἱ γενεαὶ σὺν ἀληθείᾳ ἐπέγνωσαν
 ἕτε ἀπορᾶς γεννηθῆναι, ἕτε φθορᾶς
 μεσιτευσάσης· εἰ δὲ ἀπίστευτοις λε-
 γομένοις ἐκ τῆς τῆς γεννηθέντος δυνά-
 μεως, εἴση τὸ ἀληθέστερον· πηροῖς γὰρ
 ὀφθαλμοῦς ἐχρῆσατο, λεπτοῦς τῆς
 λάμπης καὶ τῆς πάσης ἐκάλειρεν, κα-
 δῶς, καὶ μακίλλοις, καὶ κωφεύσσι
 τὴν ἀκροετικὴν καὶ τὴν φωνητικὴν ἀρ-
 μοσίαν ἐπέθηκε· ὅτι κώπων θαλάσσης
 ἐβάδιον ἀδήσεις κυμάτων, καὶ πνευ-
 μάτων ἀτάκτους ἐμβολὰς κατεπρά-
 νη· δαμόνων εἶψη καὶ φάλαγγας λό-
 γω μόνω ἐδῶξε, τεθνεώτας πολλοὺς
 ῥήματι τῶς παλιζώϊαι ἐκάλειρε.
 ταῦτα ἡμῖν τῶς θεοσημείας οἱ αὐτό-
 πηαι αὐτῆς παρέδωκαν· τοσούτον κολα-
 κείας καὶ χρεῖτος ἀμοιροὶ τὴν μαρτυ-
 ρίαν τηροῦσαντες, ὡς καὶ τὰ συμβάντα
 αὐτῶ ἐπονείδισα χράφαί, διωγμοὺς,
 ἕβρεις, λιθάσμους, ἐμπλήσματα, ῥα-
 πίσματα, κολαφίσματα, στυγρὸν εἶ-
 λους, καὶ θάνατον, δι' ἀνάστασις διεδέξα-
 το στυγρῶς, καὶ τὸν παθόντα θεὸν σε-
 σαρκωθῆναι σημήνησα, καὶ τὴν τελευ-
 σαι θεοῦ σαρκωθέντος μητέρα κηρύττω-
 σα· εἰ τὰ σφάγματα ὅμοια, ἀνάγκη
 καὶ τὰ ὀνόματα καὶ τὰ δὲ ἕα ὅμοια.

Ἰερωνύμου ἐπιτομή. κε.

Εἰ σπανδαλιζῆ ὅτι τῆ κόνει τῆς
 μαρτυρικῶν σωματίων παρ' ἡμῶν πι-
 μομένη αἰσθ' τὴν πρὸς τὸν θεὸν αὐτῆς
 ἀγάπην καὶ ἐνστάσιν, ἐρώτησον τοὺς ἐξ
 αὐτῆς τὰς ἰάσεις λαμβάνοντας, καὶ
 μάλιστα πᾶσι θεραπείας χρεῖ-
 ζοῦται· καὶ εἰ μόνον εἰ σκέψῃς τὸ γε-
 νομένον, ἀλλὰ καὶ ζηλώσῃς πάντως τὸ
 κατ' ὁμοίωτον· εἰ δὲ αὐτὸς νεκρῶν ὀ-
 φθῶν παρατῆ γίγνη, ὡς γέγραφας, τῆς
 πονηρῶν ἀνθρώπων καὶ ὅτι κακία κοι-
 θέτων τὰ λείψανα ἐδέλυξαι, ἕτε ἐν
 τῶ νῶ τῆς ἐφεσίας, Ἀρτέμιδος κατῶ-

διακοπή-
ποι.

miserit. At eam, quam nos incarnati Dei
 nostri matrem extitisse, atque unius gene-
 ris ac modi conceptionem suscepisse con-
 fitemur, omnes hominum nationes verè
 agnouerunt, sic nimirum, vt nec virile se-
 men, nec labes vlla intercesserit. Quòd si
 sermonibus meis diffidis, ex eius, qui geni-
 tus est, potentia, id veriùs intelliges. Cæ-
 cis enim oculos largitus est, leprosos labe
 ac vitio purgavit, balbis impeditæq; lin-
 guæ hominibus ac surdis eam harmoniam
 indidit, qua & audire & loqui possent, su-
 pra maris tergum ambulavit, tumentes
 fluctus, ac præcipites ventorum impetus
 sedauit, dæmonum agmina & cuneos solo
 sermone fudit ac profligavit, multos mor-
 tuos verbo solo ad vitam reuocavit. Hæc
 diuinitus edita signa ij, qui ea viderant, tra-
 diderunt. Qua etiam in re testimonium
 suum ab adulatione & gratia vsque ad eò
 purum seruauerunt, vt probra etiam, quæ
 ipsi acciderunt, literis mandârint, persecu-
 tiones, contumelias, lapidationes, sputa,
 colaphos, alapas, crucem, clauos, ac mor-
 tem, quam resurrectio secuta est, breuiter
 atque compendiariè, tum eum, qui passus
 est, incarnatum Deum esse significâs, tum
 eam, quæ peperit, incarnati Dei matrem
 esse prædicans. Si res inter se similes sunt,
 similia quoque nomina suscipere neces-
 se est.

Hieraci clarissimo. 55.

Si te istud offendit, quòd martyricorum *Sanctorum*
 corporum cinerem, propter eorum erga *reliquis*
 Deum charitatem atque constantiâ hono- *honor ha-*
 re afficiamus; eos, qui ab ipsis medicinam *bendus.*
 accipiunt, interroga: atque, quot morbis
 remedium afferant, intellige. Sic fiet, vt
 non modò, id quod à nobis fit, nõ irrideas,
 cauillisque incessas, verùm etiam quod re-
 ctè & cum laude fit, imiteris. Quòd si mor-
 tua ossa contingere detrectas (vt scripsisti)
 sceleratorum hominum, quique improbi-
 tatis nomine clari ac celebres sunt, reli-
 quias execrare, quas in Ephesiæ Dianæ tẽ-
 plo Gentiles defoderunt, turpissimas vide-